

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/400/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112215330
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112215330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10, IČO: 35 855 673 proti odporcovi: B.I.B., spol. s r.o., so sídlom Žilina, A. Kmeťa 3, IČO: 31 605 303, zastúpenému JUDr. Teréziou Krohovou, advokátkou so sídlom Žilina, Moyzesova 28, IČO: 42 346 495, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Union poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Bajkalská 29/A, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 10 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 6C/179/2012-144 zo dňa 31. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcu zaplatiť sumu 5 000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy od 1. 10. 2010 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní. Návrh v časti zaplatenia zvyšku, t.j. sumy 5 000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10 000,- eur od 15. 9. 2010 do 30. 9. 2010 a zo sumy 5 000,- eur od 1. 10. 2010 zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. §§ 420a, 442, 517, 563, resp. 100 a 106 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že za vzniknutú škodu spôsobenú roztrhnutím optických káblov zodpovedá odporca, do úvahy však bral liberačný dôvod podľa ust. § 420a ods. 3 OZ a dospel k záveru, že zodpovednosti sa zbavil odporca len čiastočne v rozsahu 50 %. Súd tak dospel k záveru, že konanie odporcu ako škodcu a navrhovateľa ako poškodeného, mali rovnaký podiel na vzniku škody. V odôvodnení rozsudku sa tiež prvostupňový súd vysporiadal s námietkami, vznesenými účastníkmi, a to, či sa nejedná o prekážku veci právoplatne rozhodnutej vzhľadom na konanie vedené pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 18C/226/2011 a tiež námietkou premlčania, vznesenou odporcom. K tomu prvostupňový súd konštatoval, že sa nejedná o totožných účastníkov konania, a preto nemôže ísť o prekážku právoplatne skončenej veci. Tiež sa vysporiadal s námietkou premlčania, keď dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď uviedol, že v konaní mali obaja účastníci približne rovnaký úspech.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie odporca, ako aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Poukazoval na predchádzajúce konanie vo veci 18C/226/2014, vedenej pred Okresným súdom Žilina, kde súd rozhodoval o nároku poisťovne Allianz, a.s. (ktorá hradila na základe poisťnej zmluvy časť nákladov na opravu káblov), kde bol nárok tohto subjektu zamietnutý s tým, že súd v tejto veci prihliadol na úplnú liberáciu odporcu spod zodpovednosti za škodu. Odporca nesúhlasil so závermi súdu, že podiel na vzniknutej škode je u oboch účastníkov rovnaký. Uviedol, že postupoval so všetkou opatrnosťou a počínal si tak, aby ku škode nedošlo. Súd tak vylúčil a znemožnil akúkoľvek možnosť liberácie odporcu, t.j. aj keď odporca konal s náležitou starostlivosťou, vždy by bol zodpovedný za vznik škody. Takýto výklad by bol v praxi nepoužiteľný. Je nespravodlivé, aby súd od odporcu vyžadoval neprimerané a v praxi neobvyklé, až nadštandardné opatrenia na predchádzanie škody, pričom navrhovateľ ako poškodený si nesplnil ani len základnú povinnosť (nedodržanie STN normy).

Vedľajší účastník uviedol, že jediná priama nadväznosť objektívnych javov, ktorá bola príčinou vzniku škody, bolo nesprávne uloženie optických káblov v rozpore s príslušnými normami a právnymi predpismi. Pokiaľ by káble boli uložené v predpísanej hĺbke, pri zhrňaní zeminy do hĺbky 15 cm aj pri použití stroja by tento narazil maximálne do výstražnej fólie a nie priamo do optického kábla. Škoda tak bola zavinená výlučne navrhovateľom, a preto ju musí znášať sám. Poukázal tiež na skutočnosť, že vo vyššie označenom konaní Okresného súdu Žilina sa súd zaoberal zodpovednosťou za vzniknutú škodu a tu v celom rozsahu uznal liberačný dôvod odporcu. Pokiaľ v tomto konaní prvostupňový súd rozhodol inak, porušil tak princíp právnej istoty a predvídateľnosť rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov odvolateľa žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a návrh zamietol v celom rozsahu.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom, ako aj z preskúmaného rozsudku, mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 10 000,- eur, čo predstavovalo časť vzniknutej škody, spočívajúcej vo vynaložení nákladov na opravu optických káblov po ich poškodení dňa 26. 4. 2010 v obci Žilina na štrkovej ceste medzi ulicami Magočovská a Ovocinárska. Výšku škody odvodil od jednotlivých faktúr, ktoré zaplatil spoločnosti Michlovský spol. s r.o. za odstránenie poruchy na kábloch (opravy) vo výške 19 095,99 eur, pričom časť škody vo výške 9 095,99 eur hradila Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ako poisťné plnenie z poisťnej udalosti na základe uzatvorenej zmluvy o poistení. Časť vo výške 10 000,- eur, ktorá z poisťky hradená nebola (spoluúčasť), žiadal zaplatiť od odporcu. Vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/226/2011 rozhodoval súd o nároku Allianz - Slovenskej poisťovne, ktorá plnila na základe poisťnej zmluvy navrhovateľovi a uhradené poisťné za spôsobenú škodu vymáhala od odporcu. V tomto prípade súd návrh zamietol a uviedol, že odporca neporušil žiadnu povinnosť, a preto sú u neho dané liberačné dôvody v zmysle § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie a sčasti na inom zistenom skutkovom stave dospel k záveru, že za vzniknutú škodu zodpovedá aj navrhovateľ pre nedodržanie STN normy, keď kábel bol umiestnený v menšej hĺbke ako predpisuje norma, avšak za škodu vzhľadom na objektívnu zodpovednosť zodpovedá aj odporca s tým, že zo zodpovednosti sa vyvinil len čiastočne, keď k pretrhnutiu káblov došlo jednoznačne činnosťou odporcu, ktorý kábel zachytil strojovým mechanizmom použitým pri jeho prevádzkovej činnosti. Prvostupňový súd vychádzal z toho, že za príčinu následku je potrebné považovať každé konanie (opomenutie), bez ktorého by následok nenastal. Určitá okolnosť nestráca povahu príčiny len preto, že okrem nej k následku viedli aj ďalšie príčiny. Príčinou je totiž každý jav, bez ktorého by iný jav nenastal alebo by aspoň nenastal spôsobom, akým nastal. Konanie určitej osoby má preto povahu príčiny aj vtedy, keď okrem nej k následku viedlo aj konanie inej osoby. Z toho potom vyvodil zodpovednosť odporcu za vzniknutú škodu vo výške 50 %. Odporca, aj keď nedodržiaval STN normu pri zabudovaní kábla pod zemský povrch, pred prácami odporcu servisná organizácia navrhovateľa vykonala vytyčenie trasy kábla a uviedla, akým spôsobom je potrebné vykonávať práce v ochrannom pásme trasy (ručne).

Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Ako vyplývalo z odvolania účastníkov, títo poukazovali na nesprávny právny záver súdu v tom, či odporca sa vyvinil z objektívnej zodpovednosti úplne alebo len čiastočne. Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania tak posudzoval, či odporca sa mohol vyvinieť čiastočne alebo len úplne zo zodpovednosti za vzniknutú škodu. Je nepochybné, že zodpovednosť upravená v § 420a má

objektívny charakter, teda existuje bez zreteľa na zavinenie. Tiež je zrejmé, čo nerozporoval žiaden z účastníkov, že k pretrhnutiu optických káblov došlo prevádzkovou činnosťou odporcu. Poukazovať potom na skutočnosť, že nič nezavinil a neporušil žiadny predpis, nemá žiadny vplyv na to, či za škodu zodpovedá alebo nie, nakoľko zodpovednosť je daná objektívne bez zreteľa na zavinenie. Odporca však poukazoval na skutočnosť, že ku škode došlo konaním poškodeného, ktorý riadnym spôsobom neuložil káble pod zemský povrch, do hĺbky, ktorú predpisuje norma STN. Prvostupňový súd sa podľa názoru odvolacieho súdu správne zaoberal aj tým, či aj táto skutočnosť prispela ku vzniku škody. Správne dospel aj k záveru, že príčinou vzniku škody bola aj činnosť navrhovateľa pri kladení kábla, keď nebola dodržaná norma STN.

Odvolatelia k veci samotnej neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vydané rozhodnutie prvostupňového súdu. Odvolací súd sa plne stotožnil aj s právnymi závermi vyslovenými v rozhodnutí, pričom na tieto v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 151 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odvolatelia neboli úspešní v odvolacom konaní a navrhovateľ si trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.